

EVANGELICKÁ CÍRKEV V BRNĚ

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně I

Betlémský kostel a kostel J. A. Komenského (Červený kostel)
Opletalova 6, 602 00 Brno, tel: 542 211 453, 542 210 332
email: ccebrno1@atlas.cz, <http://www.cervenykostel.cz>
kazatelé: Jiří Gruber a Jana Hofmanová, faráři
seniorátní kazatelé: Jiří Šimsa a Jaroslav Vítek
kurátor: Václav Matoulek, past. pracovnice: Marie Melicharová

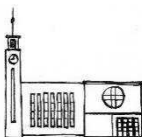
Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně II

Blahoslavův dům, Lidická 79, 602 00 Brno, tel: 541 212 469
email: brno-ii@evangnet.cz, <http://brno-ii.evangnet.cz>
kazatelé: Martin Horák a Alexandra Jacobea, faráři
kurátor: Jaroslav Kučera, past. pracovnice: Milena Hauserová

Farní sbor ČCE v Brně - Husovicích

Netušilova 26, 614 00 Brno, tel: 545 212 420
email: husovice@evangnet.cz, <http://www.ccehusovice.cz>
kazatel: Štěpán Hájek, farář
kurátor: Vladimír Zikmund

Farní sbor ČCE v Brně - Židenicích

Kostel Jílkova 74, fara Konečného 8, tel: 530 324 052
email: zidenice@evangnet.cz, <http://zidenice.evangnet.cz>
kazatelka: Radmila Včelná, farářka
kurátor: Miroslav Maňák

Diakonie ČCE - středisko v Brně

Hrnčířská 27, 602 00 Brno, tel: 549 242 279, 541 248 401
email: brno@diakoniecce.cz <http://brno.diakonie.cz>
ředitel: Jan Soběslavský

EVANGELICKÁ
AKADEMIE
BRNO

Evangelická akademie,

Vyšší odborná škola sociálně právní

Opletalova 6, tel: 542 221 741, email: vos@eabrno.cz

Střední zdravotní škola Evangelické akademie

Šimáčkova 1, 542 213 593, email: cszs@eabrno.cz,

<http://www.eabrno.cz>

ředitelka: Hana Svobodová

Setkávání - brněnský evangelický měsíčník. Ročník 2017 (XIX). Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Martin Horák. Obálka Iva Tůmová. Registrováno pod číslem MK ČR E12109. Doporučená cena jednotlivého čísla 15 Kč. Roční předplatné 150 Kč, sponzorské 200 Kč. Redakce: 602 00 Brno, Opletalova 6. Vychází 10x ročně.

ÚVODNÍK

Ještě si vzpomínám na první cesty tramvají (rozuměj „šalinou“) do kanceláře. Mou pozornost přitahovaly detaily jednotlivých fasád. Všimla jsem si toho podivně posazeného okna a přemýšlela, jak to asi vypadá za ním, proč ho někdo vystavěl právě takhle a kdo tam dnes bydlí. Na terase jiného domu ve větru pohlávil bílý závěs. Je tam celé léto, nebo ho schovávají před deštěm? Jedna zastávka, druhá...

Pestrost, bohatství, krása, bizarní nápady i letité pozůstatky všelijakých provizorií ale nezajímají každého. Někteří spolucestující už jsou zvyklí, hledí dovnitř tramvaje, nebo sledují displeje dotykových telefonů a mě během té tolik nové cesty napadlo, jestli a kdy se z ní stane i pro mě samozřejmost. Bude to jednou i pro mě zvyk, rutinní součást týdne, cesta, která nestojí za pozornost?

Když vyšel Izrael z Egypta, byla to nová cesta. Cesta svobody. Ale také cesta pouští. Cesta k zemi zaslíbené. Ale také cesta zkoušek. Když vyšel Ježíš na poušť, aby se čtyřicet dní postil, i to byl počátek nové cesty. Byla to cesta lásky. Ale také cesta pokušení a utrpení. Když se po hrůzách Golgotského kříže učedníci setkali se Vzkříšeným, i oni začali nějak nově.

Začali slavit a žít naději, že navzdory těm pouštím, zkouškám, pokušení, utrpení i hrůzným popravám, přece jen má smysl právě to směřování ke svobodě a sebeobětavá láska. Začali se scházet k lámání chleba, při němž Kristus sám je hostitelem, k modlitbám, zvěstování a službě. Nově hleděli na vyjeté koleje světa, uviděli nová okna, nová sousedství, nové cesty a dary...

A co my? Ještě cestujeme spolu s nimi a také to takhle vidíme? Ještě nám ta cesta stojí za pozornost, nebo se už vezeme zahledění do své tramvaje a hlídáme si své profily, kontakty a osobní účty nastavené tak, jak nám to vyhovuje?

Postními dny mě provází myšlenka rozlišování mezi tradicí a zvykem. Není to totéž. Zvyknout se dá na ledacos, jsou dobré zvyky i zlozvyky. Velmi dobře si zvykneme zejména na to, co je nám pohodlné. To je pak často pevný zvyk. Nechceme, aby nám jej něco nebo někdo rušil. „Nic jiného já nepotřebuji a nechci.“ Ale zvyknout se dá i na nepohodlí, třeba na chybějící zub, na totalitní režim, na opakované napomínání. „Nic jiného ani nečekám.“ Zvyk nemá sám o sobě žádnou kladnou hodnotu, zato bývá, jak praví přísloví „železnou košilí“, se kterou jen těžko hýbe.

Když se neděli co neděli scházíme k bohoslužbě, když se každý rok o Velikonocích vypráví příběh o vyvedení lidu Božího ke svobodě a o Vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista, když spravujeme sbory, schvalujeme rozpočty, vydáváme časopisy, chystáme sborové akce, vynecháme něco z bohoslužeb, můžeme si na to prostě zvyknout.

Anebo můžeme pozorně, znovu a pokaždé nově vstupovat do velkého Božího příběhu, připomínat si, osahávat si a nově žít, co je nám společné. Ptát se, kde zní a žije se evangelium o Kristu. To je tradice. „To předávané“ - to, co stojí za to držet, sdílet, co je dobré a životodárné a nepodléhá jen vkusu nebo naší pohodlnosti.

Postní doba je dobrou příležitostí pohlédnout ven z okénka. Všítmat si zvyků a naší křesťanské tradice, pestrosti, bohatství, krásy, bizarností i letitých pozůstatků a všelijakých provizorií ve svém životě, v církvi i ve světě. Možná je čas něco odložit, nebo naopak něco vzít na sebe, něčeho se chopit, někomu vyjít vstříc, do něčeho vstoupit nebo něco opustit, mít odvahu žít tu nesnadnou, ale skvělou cestu, která, jak věříme, stojí za pozornost.

Milé čtenářky, milí čtenáři, přeji vám požehnané dny postní i velikonoční.

Jana Hofmanová

BYLO

Jarní presbyterní konference

Na sobotu 11. března připravil poradní odbor pro práci s laiky další presbyterní konferenci. V souvislosti s letošním 500. výročím reformace, resp. veřejného vyhlášení 95 reformačních tezí dr. Martinem Lutherem, byl jako host pozván luterský teolog Mgr. Michal Devečka, Ph.D., který se zabývá osobností a učením Martina Luthera a v současnosti působí jako farář Církve československé husitské v Hovoranech.

Setkání se konalo na Zelené faře, zde se v sobotním ránu sešly tři desítky zájemců o nabídnuté téma. Konferenci zahájil bratr Miroslav Maňák a po úvodní pobožnosti bratra Petra Zajíce se již hlavní host ujal slova. Krátce se zmínil o prostředí, z kterého Doktor Magnus pocházel, okolnostmi jeho konverze, a pak se již věnoval Lutherově teologické práci. Slyšeli jsme od něj velmi hutný tříhodinový výklad, kterým doprovázel pečlivě připravenou prezentaci.

Sestrám z prvního brněnského sboru patří velké poděkování za pečlivě připravené pohoštění. Odbor pro práci s laiky chystá do prázdnin ještě jedno setkání, a sice s programem bratra Vladimíra Zikmunda, který by podal informace o možnostech grantových programů v našich sborech.

Martin Horák

Slavnost v Brumovicích

V neděli 26 února byla slavnostně otevřena nová Arkénie a aktivizační dílny Diakonie v Brumovicích. Tyto nové služby střediska Diakonie ČCE Betlém poskytnou trvalý domov šesti klientům (Arkénie) a umožní každodenní tvořivou a relaxační činnost desítkám dalších klientů ze čtyř domovů tohoto střediska, ale i ostatním zájemcům z okolí (sociálně terapeutické dílny, pro jejichž objekt se název teprve vymýšlí).

Stalo se tak shodou okolností po deseti letech od zahájení provozu ve staré Arkénii, která poskytovala domov v pronajatém domě, jehož nájem vypršel. Díky darům z domova i zahraničí mohl Betlém koupit vlastní, původně rodinný domek v Brumovicích a po rekonstrukci koupelen a výměně oken a vstupních dveří zde otevřít chráněné bydlení pro šest klientů. Na Vánoce odjížděli k rodičům ze starého domova a v novém roce již přijížděli do nového a zařízeného domu, kde má každý svůj vlastní pokoj. Jejich rodiče mají nyní klid, protože vědí, že se už jejich dospělí děti nebudou muset nikam stěhovat a Betlém se o ně postará, až tady nebudou.

Díky velkorysému daru Italské valdenské církve (125 tisíc Euro) bylo před dvěma lety možné koupit sousední dům, vedle vloni nově otevřené Mirandie (chráněné bydlení pro 12 klientů). Byl postupně přestavěn a rozšířen na aktivizační dílny pro všechny klienty střediska a další zájemce. V pěti rekonstruovaných místnostech vznikly dílny dřevařská, malířská, hrnčířská, tkalcovská, místnost na výrobu svíček a mýdla a cvičná kuchyňka. V přístavbě vznikla velká místnost na pohybové aktivity a jako jistá forma odměny relaxační místnost, kde mohou klienti poslouchat na vodní matraci šumění moře, pozorovat světelné efekty na stropě, vyluzovat hudbu na různá chrastítka nebo jen pozorovat stoupající bublinky vzduchu ve vodním válci. Díky internetové sbírce bylo získáno sto tisíc Kč na keramickou pec. Od 1. ledna tak mohla být zaregistrována a mohla zahájit svou činnost nová služba Sociálně terapeutické dílny, která je poskytována zájemcům zdarma (náklady na její provoz hradí stát).

Je krásné vidět, jak se středisko Betlém postupně rozrůstá do svého okolí a poskytuje stále více možností, jak usnadnit život lidem s postižením, a současně dává i práci nemalému počtu lidí z okolí. Aby bylo zřejmé, že toto dílo nestojí jen na lidském úsilí, našich darech a podpoře státu, bylo otevření nového domova a dílen zahájeno nejprve v modlitebně bohoslužbou a pak se hosté odebrali nejprve k novému domovu Arkénie a pak na nádvoří Mirandie, kde brněnský senior Jiří Gruber a místní evangelická faráčka Martina Zuštinová za toto dílo poděkovali Pánu Bohu a požehnali všem, kteří budou v nových domovech bydlet a pracovat.

Nestaví-li dům Hospodin, nadarmo se namáhají stavitelé. Nestřeží-li město Hospodin, nadarmo bdí strážný. Ž 127,1

Všichni jsme dostali život jako dar, všichni musíme dýchat, jíst a pít.

Všichni toužíme po lásce a bezpečí. Všichni potřebujeme místo k odpočinku.

Nikdo z nás se neobejde bez naděje a nikdo nevydrží žít bez lásky.

Každý z nás potřebuje víru, že má smysl žít, a každý potřebuje někdy zažít radost a přijetí.

Toho všeho se nám dostalo a dostává v lásce našich rodičů, sourozenců a přátel, v péči našich lékařů a pečovatелů, v modlitbách církve a lásce Božího Syna Ježíše Krista.

A proto prosíme Boha, který dává život a smysl všemu kolem nás, Ježíše Krista, který nás vysvobozuje z každého soužení, a Ducha svatého, který dává novou sílu, aby požehnal všem, kteří budou žít a pracovat v tomto domě.

Ať požehná obyvatelům nové Arkénie i těm, kteří o ně pečují, jejich hostům i všem, kteří budou toto dílo podporovat organizačně, finančně a modlitebně.

Prosíme, aby v tomto domě vládla důvěra a pokoj. Prosíme, aby tu bylo zřejmé a viditelné, že každý lidský život má nekonečnou cenu, a zaslíbení věčné radosti před Tvou tváří.

Bože, chraň životy a víru těch, kteří tu budou žít a pracovat, a braň ji proti všemu nebezpečí, únavě a zklamání.

Jiří Gruber

Sněžný Heřmanov

10. 2. 2017 18:35 GMT+1. Osada v srdci přírody (a sněhu). Dvě auta vjíždějí na parkoviště u místní katolické fary. Z nich opatrně, tak, aby neuklouzli na všudypřítomném ledu, vystupují mládežníci v čele s Janou Hofmanovou. Všichni jsou nejen zmrzlí, ale hlavně natěšení na následující víkend.

V pátek večer si povídali s bratrem farářem Jiřím Gruberem o různých profesích, které by si možná normálně nevybrali. Jaké jsou příjemné a nepříjemné stránky těchto profesí? Co by měl křesťan dělat jinak?

V sobotu se hned po snídani z kuchyně Kristýnky a Standy Helerových, kteří s sebou letos vzali i malého Šimonka, ujala slova sestra farářka Jana Hofmanová se zamyšlením nad příběhem o sobotě, Ježíšovi a ženě už osmnáct let sehnuté. Jaké to je být sehnutý? A co to vlastně znamená? Co by se stalo, kdyby Ježíš dbal pravidel a ženu neuzdravil?

Tolik mozkové aktivity ovšem nemůže být vydáno bez následků, a tak byl odpolední klid naplněn obzvláště duševní regenerací. K lítosti všech mladších skončil velmi brzy a vyrazilo se na výpravu na Svatou horu, kam se v pubertě Zdislava z Lemberka vydala poustevničit.

Do tuhého ovšem šlo, až mládežníci začali po procházce honit zombíci. Naštěstí jen na herním plánu.

Večer, po výborné večeři, se promítal švédský film Tak jako v nebi o hudebním skladateli, který, ač z počátku nerad, v jedné zapadlé vesničce vede místní kostelní sbor.

Ráno byli všichni zastiženi nepřipraveni, neb se vstávalo brzy, aby se stihl kostel. Co se v něm vlastně dělo a proč tam chodíme, rozebrala před obědem sestra farářka.

Po obědě se bohužel muselo uklidit, do čehož se všichni vrhli s přiměřeným nadšením, a pak už jen jet domů se spoustou úžasných vzpomínek na partie šachů s příběhem, kytarovky od čtvercového stolu a spoustu skvělých lidí okolo. Zbývá jen těšit se na příští pobyt a doufat, že ta doba rychle uteče.

Jana Grombřířková

ZE SBORU BRNO II

Úterní setkávání v Blahoslavově domě

Úterní setkávání v Blahoslávku mají již více než čtvrtstoletou tradici. Začínala jako neformální setkání generace lidí, kteří se věkem již nehodili do sdružení mládeže, ale necítili se dostatečně usdlí na to, aby navštřvovali běžné biblické hodiny. Zároveň měla tato generace specifické zájmy a vlastní problémy. První schůzky neměly vyhraněný program, ale byl to vždy program zabývající se vzděláváním v oblasti kultury, teologie, společenských událostí a podobně. Zároveň tyto schůzky sloužily ke sdělování událostí v církvi a společnosti, které nebylo možno v tehdejších podmínkách šířit a konzultovat na běžných církevních akcích. Schůzky byly měsíční a věkovému průměru odpovídal i jejich více méně neoficiální název „třicátníci“, později „setkání střední generace“.

Doba se měnila a změnila, ale aktuální potřeba schůzek těchto lidí zůstávala i nadále. Změnil se a obohatil jejich obsah. S obohacem programu vznikla i potřeba diferencovaných a častějších schůzek. Na jejich přípravě se nyní podílí více lidí, zaměřujících se na určité zájmy a témata. Ze setkání, která se konala jednou měsíčně, se stala setkání každotýdenní. Jednotlivá setkání mají svůj specifický profil. Bratr farář Horák vede modlitební setkávání, ve kterých nás vede k různým způsobům společné modlitby. Sestra farářka Jacobea nás zajímavým způsobem vede k zamyšlení nad biblickými tématy (v současné době nad Desaterem) a využívá při práci netradičně třeba obrázky, výstřizky a podobně. Bratr farář Vítek nás seznamuje s různými teologickými otázkami v širších historických a filosofických souvislostech; přestože jsou jeho výklady posluchačsky náročné, jsou úterky, které vede on, právě ty nejnavštřvovanější. Poněkud méně na náboženství, ale za to více na otázky kultury jsou soustředěny programy, které vede bratr Osvald; někdy jde o zvukové záznamy přednášek, filmy (dokumentární i umělecké) nebo záznamy hudby. Příležitostně

se konají setkání mužů, která vede bratr farář Horák, soustřeďují se na mužský pohled na otázky víry a života.

Vzhledem k naznačenému bohatému výběru je samozřejmé, že většinou ne všichni navštěvují všechny programy, ale každý si zvolí ten, který je mu bližší.

Pokud jde o návštěvnost, pohybuje se mezi 5 až 20, celkově se těchto programů zúčastňuje cca 30 lidí. Programy pochopitelně nejsou jen pro zvané nebo jen pro členy sboru Brno II, ale jsou otevřeny všem. Scházíme se každé úterý v 19 hodin, a to první úterý v měsíci k programu bratra Vítky, druhé úterý se koná modlitební chvíle, třetí úterý vede program sestry Jacobea, čtvrté úterý bratr Osvald, případné páté úterý v měsíci se konají setkání mužů.

Václav Janda

ZE SBORU BRNO - ŽIDENICE

V pátek 17. února se v našem sboru konal druhý ze sborových večerů na téma „Společně o bohoslužbách“. Rozhovoru o bohoslužbách a jejich podobě se zúčastnilo první i druhý večer přes třicet lidí, což svědčí o tom, že je to téma zajímavé a živé. První večer se týkal spíše bohoslužeb obecně a pak jejich první části, od úvodu po kázání, druhý večer byl věnován hlavně večeři Páně. Dozvěděli jsme se o významu jednotlivých prvků bohoslužeb, o historickém vývoji i podobě liturgických forem. Sestra farářka Radka Včelná nás fundovaně a zároveň svěže uvedla do rozhovoru, ve kterém bylo dost prostoru pro vyjádření jednotlivých účastníků.

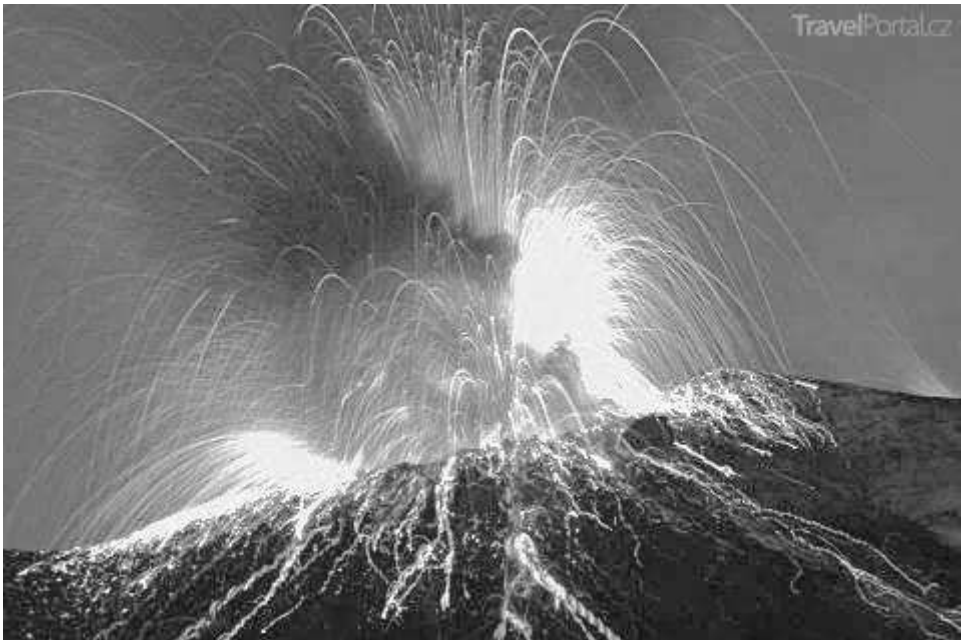
Už při prvním rozhovoru se objevilo mnoho témat i názorů. Také při druhém večeru z rozpravy vyplynula různorodost našich představ o významu a symbolice večeře Páně, z čehož pak vyplývají i různé představy o její podobě a průběhu. Vyrojily se i otázky typu: Jakou podobu může mít vyznání vin? Hrozí, že by nám při častějším vysluhování mohla večeře Páně zevšednět? Jakou formou má dojít k pozdravení pokoje - jen s lidmi vedle v lavici, nebo se třeba vydat napříč kostelem? Může se u evangelíků při podávání chleba a vína říkat „tělo Kristovo“ a „krev Kristova“?

Cílem těchto rozhovorů nebylo dojít k jednoznačným závěrům. Přesto považují oba večery za přínosné, protože vzájemným sdílením jsme si ujasnili svá stanoviska a možná mnozí pocítili i vzácnost společenství sboru, v němž můžeme slavit bohoslužby a společně přijímat večeři Páně. Staršovstvo se při hodnocení těchto sborových večerů rozhodlo, že ve společném rozhovoru o bohoslužbách budeme v budoucnu pokračovat.

Jana Slámová

Oheň - II. část

Žádný přírodní jev není tak často používán jako znamení Boží moci a přítomnosti jako právě oheň. Mojžíš zaslechne Boží hlas, když se jde podívat ke keři, který hoří, ale neshoří. Jinak neviditelný Bůh se Izraeli zjevuje jako oheň šířající. Bibličtí svědkové přitom neměli na mysli oheň, na kterém ženy pekly a vařily, tedy oheň rozdělaný lidskou rukou. Boží moc a slávu jim připomínal sálající oheň neznámého původu, k němuž se nikdo nemohl ani přiblížit. Oheň, na který nebylo třeba přikládat a který se nedal uhasit.

Ex 3,2 Tu se mu ukázal Hospodinův posel v plápolajícím ohni uprostřed trnitého keře. Mojžíš viděl, jak keř v ohni hoří, ale není jím stráven. Řekl si: "Zajdu se podívat na ten veliký úkaz, proč keř neshoří."

Ex 24,17 Hospodinova sláva sejevila pohledu Izraelců jako stravující oheň na vrcholku hory.

Dt 4,10 Tenkrát jste se přiblížili a stáli pod horou. Hora planula ohněm až do samých nebes a kolem byla tma, oblak a mrákota. I promluvil k vám Hospodin zprostředku ohně. Slyšeli jste zvuk slov, avšak žádnou podobu jste neviděli; slyšeli jste jen hlas.

Iz 33,14 Hříšníci na Sijónu dostali strach, rouhačů se zmocnilo úzkostné chvění: Kdo z nás může pobývat u šířajícího ohně? Kdo z nás může pobývat u věčného žáru?

Oheň slouží jako znamení Boží přítomnosti. Izrael ho neviděl jen kdysi na hoře Sinaj, ale stejný oheň trvale planul ve stanu setkávání na poušti a později i v jeruzalémském chrámu. Stejný oheň pak vidí i prorok Ezechiel u průplavu Kebar, což znamená, že Hospodin svůj lid neopustil, ale putoval s ním do zajetí.

Ex 40,38 Hospodinův oblak býval nad příbytkem ve dne a v noci v něm planul oheň před očima celého domu izraelského na všech jejích stanovištích.

2 Pa 7,3 A všichni Izraelci viděli sestupující oheň i Hospodinovu slávu nad domem, klesli na dlažbu tváří k zemi, klaněli se a vzdávali chválu Hospodinu, protože je dobrý a že jeho milosrdenství je věčné.

Ez 1,4.13 Viděl jsem, jak se přihnál bouřlivý vítr od severu, veliké mračno a šlehající oheň; okolo něho byla zář a uprostřed ohně jakýsi třpyt oslnivého vzácného kovu Uprostřed něho bylo cosi podobného čtyřem bytostem, které se vzhledem podobaly člověku. ... Vypadaly jako pochodně a oheň procházel mezi bytostmi a zářil, totiž z toho ohně šlehal blesk.

Oheň sám však božský není. Je pouze průvodním jevem Boží blízkosti, jak pozná Eliáš, který hledá Boha na hoře Orebu. Bůh se mu tu zjevuje slovem, nikoli ohněm.

1 Kr 19,12 Po zemětřesení oheň, ale Hospodin ani v tom ohni nebyl. Po ohni hlas tichý, jemný.

Když se oheň v domácnosti vymkl kontrole, udeřil blesk nebo došlo k samovznícení suchého strniště, byla to katastrofa. Oheň často spálil úrodu i budoucí osivo a v sadech zničil stromy i s kořeny. Pokud takovou škodu způsobil člověk, musel ji nahradit. Ještě větší škodu však mohl způsobit ztrpklý a podceňovaný člověk (trní), kdyby se dostal k moci. Ale i Boží lid se mohl začít ničit navzájem jako oheň, který se ne a ne nasytit.

Ex 22,5 Když vypukne oheň a zachvátí trní a sežehne požaté nebo ještě stojící obilí nebo pole, poskytne ten, kdo požár zavínil, plnou náhradu.

Sd 9,15 A trnitý keř stromům odpověděl: »Jestliže mě doopravdy chcete pomazat za krále nad sebou, pojďte se schoulit do mého stínu! Jestliže však ne, vyšlehně z trnitého keře oheň a požře i libanónské cedry!«

Izajáš 9,17 Avšak jejich svévole hoří jako oheň, požírá bodláčí a křoví, zapaluje houštiny lesa a kouř se vířivě vznáší. ...lid se stal potravou ohně; nikdo nemá soucit ani s bratrem. Hltá, co je napravo, a zůstává hladový, požírá nalevo, a sytý není, požírá maso své vlastní paže. Manases Efrajima, Efrajim Manasesa a na Judu se vrhají společně.

Stejně nebezpečná jako oheň mohla být i touha po ženě svého bližního, když jí dal někdo volný průchod.

Jób 31,9 Jestliže se mé srdce dalo zlákat cizí ženou a já jsem strojil nástrahy u dveří svého druha, ... byl by to oheň, jenž zžírá v říši zkázy, který do kořenů zničí všechnu mou úrodu.

Př 6,27 Může si kdo shrnout do klína oheň a nespálit si šaty? Což může někdo chodit po žhavém uhlí, a nepopálit si nohy? Tak dopadne ten, kdo vchází k ženě svého druha; nezůstane bez trestu, kdo se jí dotkne.

Jakkoli byl oheň zničující a spalující, Izraelci věřili, že je před jeho účinky může Hospodin uchránit. Jistě obrazně, ale i skutečně, jak svědčí vyprávění o třech mládencích v peci ohnivě.

Ž 66,12 *Dopustils, že člověk nám po hlavách jezdil, šli jsme ohněm, vodou, vyvedl jsi nás však a dal hojnost všeho.*

Iz 43,2 *Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud, půjdeš-li ohněm, nespálíš se, plamen tě nepopálí.*

Da 3,27 *Satrapové, zemští správci a místodržitelé a královská rada se shromáždili, aby viděli ty muže, nad jejichž těly neměl oheň moc; ani vlas jejich hlavy nebyl sežehnut, jejich pláště nedoznaly změny, ani nebyly cítit ohněm.*

Pozoruhodná vlastnost ohně byla jeho schopnost oddělit vzácný kov od hlušiny. Jestliže může oheň vyčistit zlato od příměsí, pak je možné, aby i Bůh oddělil dobré lidi od zlých. Jako oheň mu poslouží rozmanité zkoušky.

Za 13,9 *Přetavím je, jako se taví stříbro, přezkouším je, jako se zkouší zlato. Ti budou vzývat mé jméno a já jim odpovím. Řeknu: »Toto je můj lid.« A oni řeknou: »Hospodin je můj Bůh.«*

1 Pt 1,6 *Z toho se radujte, i když snad máte ještě nakrátko projít zármutkem rozmanitých zkoušek, aby se pravost vaší víry, mnohem drahocennější než pomíjející zlato, jež přece též bývá zkoušeno ohněm, prokázala k vaší chvále, slávě a cti v den, kdy se zjeví Ježíš Kristus.*

1 K 3,13 *Dílo každého vyjde najevo. Ukáže je onen den, neboť se zjeví v ohni; a oheň vyzkouší, jaké je dílo každého člověka.*

Oheň sloužil také k úplnému zničení nežádoucích a nebezpečných věcí, mezi něž patřily modly, nepřátelské vozy a někdy i celá města. Spálení veškeré kořisti bylo podmínkou tzv. svatých válek, aby z nich nikdo neměl žádný zisk a riskoval život pouze pro Hospodina.

Ex 32,20 *Pak vzal Mojžíš býčka, kterého udělali, spálil jej ohněm, rozemlel na prach, nasypal do vody a dal Izraelcům pít.*

Dt 7,5 *Proto s nimi naložíte takto: jejich oltáře rozboříte, jejich posvátné sloupy roztříštíte, jejich posvátné kůly pokácíte, jejich tesané sochy spálíte. Nebudeš žádostiv stříbra ani zlata z nich, nevezmeš si je, abys nepadl do léčky. Před Hospodinem, tvým Bohem, je to ohavnost.*

Joz 11,6 *Tu řekl Hospodin Jozuovi: "Neboj se jich, neboť já je zítra v tuto dobu vydám Izraeli všechny skolené; jejich koně ochromíš a jejich vozy spálíš ohněm."*

V Izraeli existoval i výjimečný trest upálením pro zvlášť závažné zločiny (Lv 20,14 a 21,9). Ale obětovat člověka na oltáři byla v Izraeli věc nemyslitelná a nepřijatelná.

2 Kr 3,27 *Moabský král zajal prvorozeného syna edomského krále, který měl kralovat po něm, a obětoval ho v zápalnou oběť na městských hradbách. I postihlo Izraele veliké rozlícení, takže od něho odtáhli a vrátili se do své země.*

Nejčastěji slouží oheň jako obraz Božího soudu a spravedlnosti. Žalmista prosí, aby ti, co chtěli vyhladit Boží lid, shořeli podobně jako celý les. Prorok věří, že všechna sláva z Asýrie jednou shoří za jeden jediný den. V tomto smyslu se o Bohu mluví jako o ohni šířajícím.

*Ž 83,14 Bože můj, dej, ať jsou jako chmýří, jako stéblo unášené větrem! **Jako požár, když stravuje lesy, jako plameny, když sežehují hory, tak je postihni svou bouří, svou smrští je vyděs.***

*Iz 10,15.17 Proto pošle Pán, Hospodin zástupů, na asyrské vypasence úbytě a **pod asyrskou slávou to zapraská praskotem ohně. Světlo Izraelovo se stane ohněm a jeho Svatý plamenem. Ten bude hořet a pozře její křoví a bodláčí v jediný den.***

*Ex 15,7 Nesmírně vyvýšen rozmetáš útočníky, vysíláš své rozhorlení, **jako oheň strniště je pozře.***

*Iz 66,15-16 Hle, Hospodin přichází v ohni a jeho vozy jsou jako vichřice, aby vylil hněv svůj v prchlivosti a své hrozby v plamenech ohně. **Ohněm totiž a mečem povede Hospodin soud s veškerým tvorstvem.***

*Dt 9,3 Dnes poznáš, že Hospodin, tvůj Bůh, **který jde před tebou, je jako šířající oheň.** On je vyhladí a on je před tebou pokoří, takže si je podrobíš a rychle je vyhubíš, jak ti Hospodin slíbil.*

*Židům 12,29 Vždyť `náš Bůh je **oheň stravující**´.*

Když chtěli bibličtí autoři použít co možná největší možné odstrašení, mluví o ohni, který nikdy nevyhasne, a trápení, které nikdy neskončí.

*Př 30,16 Tyto tři věci se nenasytí a čtyři neřeknou: "Dost": podsvětí a neplodné lůno, země, která se nenasytí vodou, a **oheň, jenž neřekne: "Dost!"***

*Iz 66,24 Až vyjdou, spatří mrtvá těla mužů, kteří mi byli nevěrní. Jejich červ neumírá, **jejich oheň neuhasne**; budou strašlivou výstrahou všemu tvorstvu.*

*Mk 9,47 A jestliže tě svádí oko, vyloupni je; je lépe pro tebe, vejdeš-li do Božího království jednooký, než abys byl s oběma očima uvržen do pekla, `kde jejich červ neumírá a **oheň nehasne.***

*L 16,24 Tu zvolal: `Otče Abrahame, smiluj se nade mnou a pošli Lazara, ať omočí aspoň špičku prstu ve vodě a svlaží mé rty, **neboť se trápím v tomto plameni.***

K ohni, který pálí, je však přirovnáno nejen to, co člověka stravuje a trápí, ale i Boží slovo, které ho ponouká, aby mluvil a jednal. Jako trvalý a stálý oheň působí i výlučná láska mezi mužem a ženou, Hospodinem a Izraelem.

*Ž 39,3 Byl jsem zticha, mlčel jsem jak němý, ale nic se nezlepšilo, má bolest se rozjítřila. **Srdce pálilo mě v hrudi, v zneklidněné mysli mi plál oheň.***

*Jr 20,8 Hospodinovo slovo mi přináší jen potupu a pošklebky po celé dny. Řekl jsem: "Nebudu je připomínat, už nebudu v jeho jménu mluvit", avšak **je v mém srdci jak hořící oheň**, je uzavřeno v mých kostech, jsem vyčerpán tím, co musím snášet, dál už nemohu.*

*Pís 8,6 Polož si mě na srdce jako pečeť, jako pečeť na své rámě. Vždyť silná jako smrt je láska, neúprosná jako hrob žárlivost lásky. **Žár její - žár ohně, plamen Hospodinův.***

*Dt 4,23 Dávejte si pozor, abyste nezapomněli na smlouvu Hospodina, svého Boha, kterou s vámi uzavřel, a neudělali si tesanou sochu, zpodobení čehokoli, co ti Hospodin, tvůj Bůh, zakázal, **neboť Hospodin, tvůj Bůh, je oheň šířající, Bůh žárlivě milující.***

V podobném smyslu se mluví o působení Ducha svatého. Při seslání Ducha svatého je zdůrazněno, jak se jeden oheň rozdělí mezi učedníky na mnoho plamenů, které však mají jeden zdroj a původ.

*Mt 3,11 Já vás křtím vodou k pokání; ale ten, který přichází za mnou, je silnější než já - nejsem hoden ani toho, abych mu zouval obuv; **on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.***

*Sk 2,3-4 A ukázaly se jim jakoby **ohnivé jazyky**, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.*

*2 Tm 1,6 Proto ti kladu na srdce, abys **rozněcoval oheň Božího daru**, kterého se ti dostalo vzkládáním mých rukou.*

Jiří Gruber

O ČEM SE HOVOŘÍ

Banky, které ničí svět?

Kdo miluje peníze, peněz se nenasytí, kdo miluje hojnost, nemá nikdy dosti. Také to je pomíjivost. (Kazatel 5, 9)

Žijeme všichni na dluh? Máme-li uloženy peníze v bance, téměř jistě se zamotáváme do složitého koloběhu, o kterém mnozí tuší jen velmi málo. Především, že nejsem ekonom a nemám ekonomické vzdělání. Tentokrát se na stránkách Setkávání pouštím v této pravidelné rubrice na trochu tenký led. Nicméně v následujících řádcích se pokusím nastínit něco, co ze svého laického pohledu vnímám jako velký problém dnešního světa.

Tím problémem je vznik peněz. Dnes nejsou kryté zlatem jako dřív, dokonce ani jako bankovky už je spousta lidí nevnímá. Stávají se jen jakýmsi číslem na bankovních účtech. Banka je v podstatě firma jako každá jiná, jen na rozdíl od jiných obchoduje s penězi. Půjčuje na úrok a peníze, které na úrocích vybere, jsou po odečtení nákladů (platy zaměstnancům nebo úroky střadatelům) jejím ziskem.

Kde je problém? Člověk si nějakou částku uloží a banka si z ní část ponechá jako rezervu a část půjčí někomu, kdo o to zrovna požádá. Nebo zaplatí své zaměstnance. Na účtu toho, kdo si peníze uložil, však zůstane pořád stejná částka. A takto banka tvoří dosud neexistující peníze. Logicky z toho vyplývá, že pokud by si všichni klienti banky chtěli naráz vybrat všechny své peníze, banka je fyzicky mít nebude.

Peníze tedy vlastně vznikají prostřednictvím dluhu a množství peněz v oběhu se neustále zvyšuje. Peníze zároveň musí být kryty příslušným množstvím zboží a služeb, jinak dochází k jejich znehodnocení. To způsobuje tlak na to, aby lidé pořád něco kupovali - výroba a spotřeba musí stále stoupat, aby udržela krok s množstvím peněz v oběhu. A to je dlouhodobě neudržitelné. Vždyť naše Země není nafukovací.

Jednoduše - čím víc toho lidé nakupují, tím se podle ekonomických teorií má daná společnost lépe. Když jsem si toto před lety uvědomila, dost mě to

vydělilo. Tohle přece není systém, jehož bych chtěla být součástí. Vede nějaká cesta ven? Co může člověk dělat, když takový systém, jaký nastavily banky, nechce podporovat? Nemít účet v bance? Tím si člověk dnes hodně komplikuje život, i když stále jsou tací, kteří ještě nepodlehli tlaku okolí.

Přesto lze najít paprsky naděje. Etické bankovníctví není úplně prázdný pojem. V prvorepublikovém Československu fungovalo množství kempeliček a družstev založených na jednoduchých principech. Skupina lidí vložila své peníze na jedno místo a z něj si i peníze půjčovala. Obvykle bezúročně. Všichni střadatelé byli zároveň členy družstva, jeden člen měl jeden hlas. Důležitým faktorem byla lokálnost takové iniciativy, lidé se tudíž navzájem většinou znali. Podobně funguje v současné době například švédská banka JAK Medlemsbank nebo některé další.

Dalším systémem snažícím se narušit současné bankovníctví jsou tzv. LETS (Local Exchange Trading Systems - místní výměnné obchodní systémy). Jedná se o místní komunity, v nichž si lidé vyměňují práci a zboží bez peněz. Tyto systémy fungují například v Německu, Švýcarsku, Nizozemí nebo v Kanadě či na Novém Zélandu, nějaké pokusy existují i v Česku nebo na Slovensku. Někde vznikají různé lokální měny, body, někde se platí třeba časem - tedy například někomu budu hodinu sekat zahradu a za tuto hodinu si od někoho jiného v komunitě mohu nechat zašít kalhoty.

Lidská fantazie je neomezená. Pokud nechceme žít na dluh vůči naší Zemi a našim potomkům, zkusme se zamyslet nad tím, jak tuto situaci změnit.

Jana Vondrová

Je setrvalý stav udržitelný?

Redakce mě požádala, abych jako bankovní úředník k článku o lokálním a etickém bankovníctví připojil krátký komentář.

V článku je popsán princip fungování banky. Není zde však zmíněna další a ne nepodstatná úloha dnešní banky, a to platební styk, kdy za mírný poplatek převedou obnos z jednoho účtu na druhý, z jedné země do druhé, a to velmi rychle. Tím nám všem ulehčí život.

Je pravda, že čím je větší růst HDP, tím se má společnost lépe, ale za to banky nemohou, banky pouze usnadňují tok peněz. Růst je spojen s lidskou touhou mít toho stále více a více, takže je tlak na vyšší platy, tím se zvyšuje spotřeba, když je větší poptávka, je možno zvýšit cenu, pak je dražší zboží a vyšší zisky, takže by se mohly zvýšit platy, a tak do nekonečna. Ideální by asi nebyl stálý růst, ale setrvalý stav, vždyť se máme velmi dobře, ale kdo si to dnes uvědomuje, vždyť u sousedů se mají lépe.

Že by bylo záchranou pro zemi LETS a podobné aktivity, je asi tak stejně pravděpodobné, jako setrvalý stav místo růstu.

René Pikna

Ilustrací k těmto článkům je zobrazení bankovky z r. 1945. Šlo o první bankovky, které měly obnovit československou měnu po skončení války, proto byly s předstihem vytištěny ve Velké Británii. Zobrazení bankovky laskavě poskytl jeden z členů redakční rady.

ZE SBOROVÝCH STATISTIK 2015 / 2016

Počet členů:	Brno I	Brno II	Husovice	Židenice
Brno	892 / 808	588 / 587	527 / 523	470 / 312
Kazatelské stanice	55 / 55	61 / 64		125 / 125
Celkem členů	947 / 863	649 / 651	527 / 523	595 / 438

Bohoslužby, svátosti, služebnosti:

Počet bohoslužeb celk.	85 / 96	111 / 107	58 / 56	111 / 106
Brno - účast	153 / 155	127 / 127	64 / 65	92 / 92
Kaz. stanice - účast	Rych. 9 / 8	Tiš. 15/19		Bl.12 / 11
Nedělní škola - účast	13 / 15	17 / 15	17 / 16	11 / 10
Večer. nešpory - počet	6 / 6	5 / 5	s Brno I	15 / -
ÚSP a DD - počet		47 / 47	5 / -	
Křty	21 / 13	6 / 8	6 / 9	5 / 1
Večeře Páně - počet	14 / 20	20 / 19	10 / 10	33 / 28
Večeře Páně v rodině		4 / 3		- / 2
Konfirmováno	6 / -	8 / -	4 / 4	4 / -
Sňatky	21 / 13	13 / 15	26 / 16	1 / 2
Pohřby	12 / 10	7 / 9	- / 3	6 / 3

Setkání v týdnu - průměrná účast:

Biblic. hodiny (dospělí)	19 / 17	27 / 29	10 / 9	11 / 11
Vyučování děti	3 / 3	5 / 5	10 / 9	12 / 11
Konfirmandi	5 / -	8 / 8	5 / 4	4 / 6
Mládež	8 / 10	14 / 8		7 / 6
Dětský klub	6 / 6			
Katecheze		- / 3	3 / -	
Kurzy Alfa a Beta	22 / 27			
Přípravka učitelů NŠ	4 / 3	5 / 7		9 / 6
Kavárnička pro seniory	15 / 17	6 / 7		
Pěvecký sbor	16 / 15			19 / 15

Setkání jednou v měsíci - průměrná účast:

Modlitební setkání	8 / 10			- / 20
Stř. generace, kluby	- / 10	22 / 10	25 / 22	8 / 8
Setkání sboru				20 / 25
Desert - bohoslužby			80 / 85	

CELOCÍRKEVNÍ SBÍRKY 2016

sbírka	Brno I	Brno II	Husovice	Židenice
Církevní tisk	6 098	9 411	2 250	2 200
Hlavní dar lásky JJ	12 612	22 598	3 172	7 060
Diakonie ČCE	5 070	13 430	2 195	3 410
Solidarita sborů	6 659	9 620	2 000	3 100
Sociální a charitativní pomoc	8 262	18 680	2 575	6 575
Sbírka darů JJ	39 322	24 600	13 000	30 534
Jubilejní toleranční dar	6 817	17 920	2 554	3 765
Bohoslovci a vikariát	12 762	15 840	3 437	4 750
Seniorátní diakonie	6 885	19 570	3 171	4 684
Na Evang. akademii	5 362	11 150	2 640	3 340

NAŠI PRESBYTERI

Brno - Židenice, Emilie Hořicová, * 1944

Jak dlouho už jste ve staršovstvu a jakou oblast sborové práce máte na starost?

Od r. 1997 (pokud byla všechna období šestiletá) a po celou dobu mám na starosti křesťanskou službu.

Můžete se krátce představit (vaše zaměstnání, rodina)?

V letošním roce (2016) jsme s manželem oslavili 50 let manželství, máme 2 ženaté syny, 5 vnoučat a celý život jsem pracovala jako zdravotní sestra. Od r. 2002 jsem v důchodu.

Jaké máte koníčky a kde nejraději trávíte volný čas, víkendy, dovolenou?

Celý život jsem provozovala různé sporty a později jsem často doprovázela na sportovní aktivity svá vnoučata, věnuji čas své široké rodině, zahradničím, mám ráda ruční práce, čtu, luštím kde co, kdysi jsem chodívala velmi často do divadla a na koncerty, teď spíš sporadicky, mnoho víkendů i dovolených trávíme na chalupě, kde kromě

jiného chodím často do lesa a sbírám a zpracovávám vše, co štědrá příroda nabízí. Koníčků mám zpravidla víc, než toho volného času na ně.

Odkud pocházíte a jaká byla vaše cesta k víře, kdo nebo co vás nejvíce ovlivnilo?

Narodila jsem se v Moravských Budějovicích do katolické rodiny, ale už v mém raném dětství rodiče přestoupili do ČCE. Konfirmovaná jsem byla v Třebíči.

Která biblická postava, kniha nebo téma jsou vám blízké a proč?

Pokud mám odpovědět stručně, tak nejčastěji je to Příklad a Kazatel.

Jaká kniha, film, divadelní představení či výstava vás v poslední době zaujaly?

V poslední době mně nejvíc zaujala knížka od Maxe Kašparů - Země beze studu.

O čem v souvislosti se sborem a církví nejvíc přemýšlíte? Co byste doporučovala?

Často přemýšlím o tom, jak zlepšit informovanost sboru o práci staršovstva a jak získat zpětnou vazbu od širšího okruhu bratří a sester. Využívat anket nebo krátkých písemných sdělení?

Brno I, Jan Soběslavský, * 1979

Jak dlouho už jste ve staršovstvu a jakou oblast sborové práce máte na starost?

Ve staršovstvu sboru Brno I jsem šestým rokem. Spolupodílím se na organizaci sborové neděle, občas se mi povede něco napsat do sborového časopisu a vzít si službu na nešporech. Lze říci, že svou práci ředitele brněnského střediska Diakonie ČCE a člena správní rady Diakonie ČCE chápu jako práci pro všechny spolupracující sbory, jako práci pro naši církev.

Můžete se krátce představit (vaše zaměstnání, rodina)?

Ředitel Diakonie ČCE - střediska v Brně: zodpovědnost za chod střediska (řídící práce), jeho reprezentace navenek (jednání na úřadech, ve sborech). Ve správní radě Diakonie mám na starosti personalistiku.

Jaké máte koníčky a kde nejraději trávíte volný čas, víkendy, dovolenou?

Sport (fotbal, kolo, mořský kajak, lyžování), četbu, poslech hudby. Víkendy trávím nejraději s rodinou na výletech nebo na chatě. Dovolenu na horách a u moře.

Odkud pocházíte a jaká byla vaše cesta k víře, kdo nebo co vás nejvíce ovlivnilo?

Pocházím z Brna. V evangelické církvi jsem byl vychováván, vyrostl jsem ve sboru Brno I. Moji rodiče pochází z Lanškrouna, kde byl dědeček farářem. Také mamini rodiče byli aktivně zapojeni do života místního sboru. Studoval jsem také teologickou fakultu. Víra se rodila v rámci těchto daností díky jim i jim navzdory.

Která biblická postava, kniha nebo téma jsou vám blízké a proč?

Příběhy z knihy Genesis (Abrahámovské téma vycházení, Jákobův zápas s Bohem...) pro jejich hluboká témata; kniha Kazatel pro její nadhled; Evangelium podle Lukáše pro jeho pohled na dějiny; Ježíšův příběh, který je mou celoživotní inspirací; zápasím s apoštolem Pavlem, jehož myšlení mi není vždy lehké uchopitelné a nejsem se s ním s to vždy srovnat.

Jaká kniha, film, divadelní představení či výstava vás v poslední době zaujaly?

INRI ve Zlínském divadle, TV seriály „Rapl“ a „Vláda“, momentálně čtu knihu Orhana Pamuka *My name is red*.

O čem v souvislosti se sborem a církví nejvíc přemýšlíte? Co byste doporučoval?

Ve sboru Brno I přemýšlím o tom, jak utvářet společenství ve velkém městském sboru. U církve přemýšlím o její podobě v době po odluce, kterou právě zažíváme, a podle mého názoru ji zatím nějak nejsme schopni zpracovat a využít k novému pohledu na naši roli i organizaci. Přemýšlím o tom, proč plno lidí, kteří jsou svým přesvědčením implicitními evangelíky, nechodí do kostela, a jakou bariéru jim při tom nastavujeme.

PŘEČETLI JSME

Boží všemohoucnost - co je to?

Zní to opravdu neuvěřitelně - a přece je to tak. Starý a Nový zákon nezná pro nás běžný pojem „všemohoucí Bůh“! Pro nás běžný obrat „deus omnipotens“ se nedá zpětně přeložit do jazyka bible. Pro lidi v Izraeli a mezi učedníky Ježíšovými nebyl tento pojem „všemohoucí Bůh“ zřejmě ani pochopitelný ani vhodný, chtěli-li říci na základě svého společenství s Bohem, kdo a jaký Bůh je. (V apokryfní knize Moudrosti, která vznikla mezi r. 80 - 30 př. Kr. v Egyptě a byla velmi silně ovlivněna pohanskou filosofií stoiků, se sice na dvou místech hovoří o Boží „všemohoucí /pantodynameos/ ruce“ /11,17; 18,15/, ale toto přídatné jméno biblický autor také nikdy nepoužil na Boha samého a nebylo rovněž nikdy převzato žádným z ostatních starozákonních a novozákonních spisovatelů!) Jistě, Izrael neměl nejmenší pochybnosti o Boží moci, neboť tu na sobě vyvolený národ stále zakoušel: při vyvedení z Egypta; na cestě pouští; v době, kdy se z dvanácti kmenů v kenaanské zemi postupně stával jeden národ; ale také mnohem později, když Izrael přežil v důvěře v Boha nepřátelské útoky, jak to opěvuje žalm 124:

„Kdyby sám Hospodin nebyl při nás

- Izrael ať řekne -
kdyby sám Hospodin nebyl při nás,
když proti nám povstali lidé,
zaživa by nás tehdy zhtli
v hněvu, jímž proti nám vzpláli.

Naše pomoc je ve jménu Hospodina;
on učinil nebesa i zemi!"

Izrael neměl nikdy pochybnosti o Boží moci. Ovšem čím delší zkušenosti měl Izrael s Bohem, tím lépe také chápal zvláštnost Boží moci.

Nebyla mocí *proti* ostatním lidem a národům - takto chápali otcové Boží moc ještě při východu z Egypta. Boží moc byla silou, ve které Bůh Izraele zachovával a nesl - tak jak zaslíbil prorok Izajáš v Božím jménu: „... a já vás ponesu, budu vás nosit a zachráním" (Iz 46,4).

Boží moc - když o ní Izrael mluvil, nemyslel tím (jak to možná děláme my), že by Bůh mohl udělat „vše, co je možné“, jen kdyžby chtěl, nýbrž myslel na to, že Boží náklonnost a Boží přátelství a láska nemohly být přemoženy ani zničeny žádnou jinou mocí. Z tohoto důvodu nenapadlo Izraele, ani Ježíše, ani Ježíšovy učedníky, aby mluvili o „všemohoucím Bohu“.

Problematické překlady

Zde by se však mohly u někoho objevit pochybnosti, protože v bibli - především ve vyprávěních o Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi a v knize Jób, ale také ve Zjevení Janově - nachází místa, kde je Bůh přece jenom nazýván „Všemohoucí“. Pro to existuje jednoduché vysvětlení:

V hebrejské bibli nalézáme všude tam, kde narazíme v našem překladu na slovo „Všemohoucí“ velmi staré Boží jméno (*el*) *šaddaj*, jehož původnímu významu už velmi brzy Izrael nerozuměl - a ani my dnes jej již neumíme skutečně vysvětlit. Proto hledali ti, kteří překládali hebrejskou bibli do *řeckého* jazyka, nové slovo pro staré Boží jméno, se kterým se setkáváme potom také v knize Zjevení (1,8; 4,8; 11,17 aj): *pantokrator*. Ani toto řecké slovo stále ještě neznamená „všemohoucí“, nýbrž „všedržující“. Teprve když byla řecká bible přeložena do latiny, tehdy se z *pantokrator* stal *omnipotens*, tedy všemohoucí. To znamená, že označení „Všemohoucí“ pro Boha nepochází z myšlenkového a jazykového světa bible, nýbrž ze světa *pohanství*.

Ovšem zde se zpravidla přihlásí ještě jedna námitka: Není alespoň v příběhu Abrahama přece zmínka o tom, že je u Boha možné všechno?

Jak tomu bylo u Sáry?

Zde nás však vede naše paměť na scestí, neboť na zmíněném místě nejde o to, zda je u Boha *všechno možné*. Dotyčný text zní spíše:

„Tu Hospodin Abrahamovi řekl: ‘Pročpak se Sára směje a říká: Což mohu opravdu родit, když už jsem tak stará? Je to snad pro Hospodina nějaký div?’“ (Gn 18,13n)

Tento překlad je ale také volnou reprodukcí hebrejského textu; neboť stejný obrat, který je přeložen slovem „nějaký div“, nalzáme v Dt 17,8 - a tam je reprodukován takto:

„Naskytne-li se ti nějaký mimořádný právní případ...”

Nebo:

„Zdá-li se ti nějaká věc před soudem příliš těžká...” (Lutherův překlad)

Pán se tedy Abrahama neptá: „U Boha je přece všechno možné?“ nýbrž: „Je u Boha něco nemožného? Je pro Boha něco příliš těžké?“ Že se u tohoto rozlišení nejedná o pouhou slovní hříčku, to se vyjasní, když ještě uvážíme následující:

V oné otázce Abrahamovi nejde o to, zda je pro Boha příliš těžké udělat něco libovolného, nýbrž zda to překračuje jeho moc darovat Abrahamovi a Sáře budoucnost ještě v jejich věku. Boží moc *vytvářející život* - a ne abstraktní všemohoucnost - je ta, o kterou zde jde.

Nový zákon dokazuje, že takto jsme správně porozuměli biblickému textu, neboť se vztahuje dvakrát právě na toto starozákonní místo - poprvé na konci Zvěstování, když říká anděl Marii:

„Hle, i tvá příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a již je v šestém měsíci, ač se o ní říkalo, že je neplodná. Neboť ‘u Boha není nic nemožného’.” (L 1,36n)

Podruhé ale zdůvodňuje Ježíš tímto starozákonním citátem svou kladnou odpověď na skeptickou Petrovu otázku, zda může být boháč vůbec zachráněn, když projde spíše velbloud uchem jehly než bohatý do nebeského království:

„Ježíš na ně pohleděl a řekl: ‘U lidí je to nemožné, ale u Boha je možné všechno’.” (Mt 19,26)

Také na těchto dvou novozákonních místech jde *jen o neomezenou Boží moc vytvářející život*.

Necháme-li si tedy Písmem svatým říci, v čem spočívá Boží moc, pak uslyšíme asi následující:

„Boží moc nespočívá v tom, že by Bůh mohl udělat vše, co by jen chtěl, nýbrž jeho moc spočívá v jeho nezničitelné, nad všemi nepřátelskými mocnostmi převažující věrnosti a náklonnosti k nám, k jeho stvoření. Silou této moci nám může Bůh stále znovu vytvářet a darovat nový život. Boží moc je jeho láska!”

Z úvah k biblickému výkladu: Meinrad Lübeck, Evangelium svatého Matouše, Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 1996 s exkursem ke Kázání na hoře. Pro Setkávání vybral Jiří Gruber.

Brno I

3.4.	Miloš Paseka	84 let
8.4.	Alena Běťáková	72 let
8.4.	Vítězslava Švehlová	70 let
8.4.	Květoslava Vágnerová	89 let
10.4.	Eliška Dočkalová	78 let
13.4.	Eva Langerová	80 let
14.4.	Pavel Sypták	74 let
15.4.	Jindřich Růžička	71 let
15.4.	Zlatica Weisssová	72 let
17.4.	Radoslav Müller	60 let
20.4.	Miloš Sedlo	76 let
22.4.	Jitka Spáčilová	70 let
22.4.	Květoslava Vondráčková	81 let
23.4.	Barbora Müllerová	10 let
23.4.	Marie Wittichová	75 let
24.4.	Jan Fleischer	82 let
26.4.	Ivana Janáčková	76 let
30.4.	Jan Najbrt	60 let

Pokřtěn byl:

5.3. Richard Adámek, nar. 2016

Brno II

2.4.	Eva Pašková	80 let
2.4.	Květa Dufková	73 let
4.4.	Charlotte Szotkowská	78 let
6.4.	Jaroslav Nedbálek	76 let
7.4.	Lubomír Ryšavý	91 let
7.4.	Lydie Průdková	70 let
7.4.	Marek Štajner	10 let
8.4.	Eliška Haklová	80 let
8.4.	Radka Svobodová	40 let
9.4.	Zdeňka Burešová	78 let
13.4.	Hana Bůžková	83 let
13.4.	Václav Janda	73 let
16.4.	Jiřina Kuchařová	74 let
16.4.	Marie Nedbálková	74 let
17.4.	Radomil Krais	86 let
19.4.	Blažena Kadlecová	85 let
20.4.	Jaroslava Loubalová	70 let
21.4.	Martin Němeček	20 let
22.4.	Hana Synková	74 let
23.4.	Vlastislav Vondrouš	75 let
26.4.	Jaroslav Veselský	86 let
26.4.	Jana Maňáková	30 let
28.4.	Anna Kellerová	30 let
29.4.	Věra Freibbergerová	97 let
29.4.	Oldřich Svoboda	75 let

Rozloučili jsme se:

23. 2. Drahomíra Kafková, nar. 1934

23. 2. Věra Randýsková, nar. 1924

21. 2. Veronika Uhlířová, nar. 1927

11. 3. Miluše Nováková, nar. 1930

Pokřtění byli:

5. 3. František Sís, nar. 2016

DÍKY A PROSBY

Nebeský Otče,

máme radost z toho, že Ti smíme patřit. Máme radost z toho, že se smíme ztišit a ptát se, po jaké cestě máme jít. Děkujeme, že si nás k sobě voláš, když se ptát přestaneme a bloudíme. Děkujeme, že nic a nikdo nemá nad lidským životem větší moc než Tvoje láska. Děkujeme Ti, že se ve víře a v naději můžeme spoléhat na Tvou lásku a milost, a že při všem našem konání v práci, doma nebo ve škole jsi s námi a že nás neopouštíš.

Pane Bože, chtěli bychom shodit pouta, která nás svazují, chceme být skutečně svobodní a každý den překonávat zlo.

Náš nebeský Otče, prosíme Tě o moudrost, abychom nám vyměřený čas nepromarnili. Prosíme Tě, ochraňuj naše děti a mládež. Prosíme Tě, ať nás Tvůj Duch vyučuje pokoře, odpuštění a přátelství.

Přimlouváme se a prosíme o sílu pro nemocné a o povzbuzení pro opuštěné.

Přimlouváme se dnes za každého z nás, posilni nás ve víře a v lásce, naplňuj naše životy nadějí a radostí. Nepřejeme si to jen pro sebe, chceme lásku, nadějí a radost předávat lidem v našem okolí.

Nauč nás, Otče, v tento postní čas najít potěšení ze skromnosti a odříkání. Chceme využít dobu půstu k očistění těla i duše, osvobod' nás od marných a zlých myšlenek.

Pane Bože, děkujeme Ti za čas, který nám dáváš žít na zemi, a děkujeme Ti za dny radosti a pokoje. Amen.

Přímělná modlitba, Husovice 5. března 2017

BUDE

Hudební nešpory v Červeném kostele

se připravují na neděli 2. dubna v 19:30. Vystoupí při nich OBOROH, přednese pašijové písně a žalmy. Biblické zamyšlení: Jiří Gruber. Výtěžek z dobrovolného vstupného bude věnován středisku Diakonie ČCE Betlém v Kloboukách u Brna.)

Akce se koná s podporou Jihomoravského kraje a statutárního města Brna.

Vzpomínka na ztracené

Kdo můžete, přijďte, prosím, v pondělí 24. dubna na Moravské náměstí. Odpoledne od 14 do 17 hodin budeme před muzeem vzpomínat na oběti holocaustu. Je to den Jom ha-šoa, čtení jmen těch, kteří nepřežili 2. světovou válku a nemají ani vlastní hrob. Čtení organizuje brněnská Židovská obec pod záštitou statutárního města Brna.

Přijďte, posadte se a poslouchajte. Čist jména může každý, ale není to nutné ani nejdůležitější. Stačí krátká chvíle, svou přítomností podpoříte snahu nezapomínat na minulost, aby se neopakovala.

Jitka Najbrtová

Kavárnička Brno I

- 5.4. Bratr farář Jiří Gruber: Solnou komorou na bicyklu
- 12.4. Sestra Věra Kovářová: Vzpomínky na Vanovice
- 19.4. Bratr Jan Franců: Promítání snímků z cest
- 26.4. Vystoupení studentů konzervatoře

ŽILI MEZI NÁMI

Miluše Nováková 1930 - 2017

V sobotu 4. března se v Blahoslavově domě konalo rozloučení se zesnulou sestrou Miluší Novákovou, emeritní vikářkou Českobratrské církve evangelické. Otiskujeme zde připomenutí jejího životního příběhu, jež pro pohřební shromáždění připravila farářka Saša Jacobea.

Sestru Miluši Novákovou jsem potkala v poslední etapě jejího života - v době, kdy s mužem Radkem opětovně žili v Brně a patřili do zdejšího společenství (sboru). Její životní příběh byl však mnohem bohatší, pestřejší a především silný - tato navenek tichá a skoro nenápadná sestra toho překonala a zvládla spoustu.

Paní Míla, jak jí mnozí říkali, se narodila 7. října 1930 manželům Chlupovým, byla jediné dítě. Na svoje dětství nevzpomínala příliš ráda. Do společenství sboru, konkrétně do nedělní školy na Pellicovu, ji přivedla kamarádka, sestra Bohunka Doležalová. Paní Míle se tu zalíbilo, absolvovala pak i konfirmaci, byť ještě ne se zásadním zaujetím. Změna nastala se schůzkami dorostu - ty sestru Novákovou velmi oslovily. Podstatnou etapou bylo období konce války a poválečné, bohatý život ve sboru, pobyty na Sázavě, podnětné osobnosti. Jednou z nich byl bratr Miroslav Heryán, ten sestru Miluši přímo pobídl ke studiu bohosloví. Velmi mě oslovila její motivace ke studiu - teologické vzdělání prý vnímala jako dobrý základ pro roli paní farářové, ke které se chystala. Tato její hluboká a zároveň velmi skromná ambice jakoby jemně odrážela její životní nastavení - být svému muži oporou, klidně i trochu v jeho stínu...

Po studiu a Ctiradově vojenské službě se Novákovi stěhovali daleko od Brna - na první sbor, kterým byl Chodov u Karlových Varů. Po nedlouhé době museli nuceně změnit své působiště, přesto prý zůstal Chodov první láskou. Následovala etapa ve Zruči nad Sázavou, změny a začátky asi nebyly snadné. I s tímto sborem však Novákovi našli vzájemné porozumění. Ve Zruči se také narodily další dvě dcery, k nejstarší Magdě přibýly Dorothea a Daniela. V r. 1968 byl bratr Novák povolán do Kutné Hory a jeho ženě začala nová etapa - ve Zruči nadále působila samostatně, jako vikářka. Tři děti a diasporní sbor, neděli co neděli desítky kilometrů na cestách. Poté, co manžel ztratil státní souhlas, přibýla navíc neformální, ale zdaleka ne nevýznamná pomoc ve sboru v Kutné Hoře. Sestra vikářka pracovala ve Zruči 12 let, poté se Novákovi znovu stěhovali - bratr Ctirad byl pozván do Prahy na místo duchovenského tajemníka synodní rady a sestra Míla přijala službu kazatelky v Horních Počernicích. Přes své počáteční rozpaky tu našla vděčné, různorodé, avšak soudržné společenství.

Po sedmi letech, v roce 1987, přišlo další stěhování, zpět na Moravu, do Nosislavi - tentokrát už jako novopečení prarodiče. Sestra Miluše si tu prý plnila svůj původní plán: být „pouze“ paní farářovou. Uvozovky u slova pouze ovšem zahrnovaly příležitostná kázání, vyučování dětí, varhanní doprovod, dovozy lidí a leccos dalšího, krom sborových aktivit také péči, kterou potřebovala dcera Magda.

Z Nosislavi se Novákovi vrátili zpět do Brna - do domu, kde žili společně s dcerou Dorotheou a její rodinou. Dlouhá léta různorodé služby v církvi se uzavírala, Novákovi však nadále zůstali zakořenění ve společenství sboru: byli pravidelnými účastníky služeb Božích i dalších setkání, v posledním čase, kdy sestře Míle ubývalo sil, také vděčnými návštěvníky při odpoledních posezeních u kávy.

Při vzpomínání na sestru Miluši zaznělo, že ráda a dobře zpívala. Zažívali jsme to při bohoslužbách v Diakonii, kdy se její jasný hlas přidával ke zpěvu docela samozřejmě, zažívali to tak i její nejbližší, jejich společné chvíle ztišení končily do posledních dní písní Podvečer tvá čeládka. Tak svou víru sestra Miluše taky žila (i v nejrůznějších nesnázích) - s pohledem upřeným k Hospodinu, laskavému ochránci, který člověka jejími slovy „nenechává ve štychu“. Setra Miluše Nováková zemřela náhle během krátké hospitalizace v sobotu 4. března ve věku 86 let.

Mirko Nagy, 1917 - 2008

Dne 31. března 2017 by se dožil stých narozenin Mirko Nagy, farář ve Vilémově a v Rovečném a senior brněnského seniorátu.

Narodil se ve Kšelích u Českého Brodu do početné rodiny evangelického faráře Oskara Nagye a Anežky Nagyové, roz. Rakovské (původem z Klobouk u Brna).

V rodném Polabí prožil dětství a mládí, často vzpomínal, jak se o nedělích a svátcích sjížděli ke kostelu ve svých kočárech bohatí sedláci ze Kšel i blízkého okolí - vždy bylo plno. Farské děti se účastnily nejen sborového života, ale i veškerého dění v obci, především sportovních klání.

Mirko chtěl původně studovat češtinu, ale po smrti bratra Karla (studenta teologie) se rozhodl pokračovat v rodové tradici a přešel na teologii.

Během války po uzavření vysokých škol pracoval jako účetní v továrně v Praze na Smíchově. Brzy se však vrátil do Kšel a pomáhal tatínkovi učit náboženství. Za zmínku jistě stojí, že se jako voják čsl. armády zúčastnil v roce 1938 všeobecné mobilizace a byl připraven na hranici spolu s ostatními bránit svou vlast.

Po válce dokončil studium teologie na Komenského bohoslovecké fakultě a v roce 1948 se oženil s Martou Běťákovou z Kyjova, která tehdy pracovala v Praze v kanceláři synodní rady. Společně odešli do sboru ve Vilémově u Golčova Jeníkova, kde prožili 17 let a narodily se jim čtyři děti. Na Vilémov vždycky rádi vzpomínali, ačkoliv prožívali s tamějšími obyvateli nelehká padesátá léta.

Mirko Nagy měl rád Moravu, proto si zvolil v roce 1965 jako své další působíště sbor v Rovečném. Byl to velký, tradiční evangelický sbor na

Českomoravské vysočině a práce tam byla zcela odlišná než v malém diasporním sboru ve Vilémově. Prožil zde čtrnáct let a svoji kazatelskou službu ukončil 31.10.1979, jako poslední z řady farářů rodu Nagy, na jejímž počátku stál 23letý student Georgius Nagy (*13.4.1763 Nagy Kalló - †3.4.1824 Vanovice), který přišel po vydání tolerančního patentu v roce 1786 do sboru v Prosetíně na Moravě.

Do důchodu odešel Mirko Nagy 1. listopadu 1979 a společně s manželkou a bratrem bydleli v Drnovicích u Lysic, kde si vlastnoručně postavili dům. Drnovice se staly místem rodinných setkávání a prázdninových pobytů vnoučat.

Poslední etapu svého života strávil v Brně, kam se přestěhoval po úmrtí své manželky a kde ještě prožil 17 let. Pokud mu to zdraví dovolilo, sedával pod kazatelnu v Betlémském kostele, kde byli v roce 1904 oddáni jeho rodiče.

Zemřel 24. září 2008 v Brně.

Mirko Nagy nezapřel povahou své uherské šlechtické předky, byl velkorysý, nebyl mnohmluvný, jednal vždy zpříma, ať už šlo o kolegy, nebo církevní tajemníky. Nebál se i manuálně pomáhat v hospodářstvích uvězněných vilémovských sedláků.

V Rovečném s bratrem kurátorem Kadlecem sháněl poněkud riskantním způsobem materiál na nové zvony a střechu kostela. (Nabízí se srovnání s jeho pradědečkem Samuelem Nagyem, který si dokázal prosadit ve Vanovicích místo zakázaných zvonů „zvonící péra“).

Zkrátka bratr farář Mirko Nagy byl osobností - „člověkem z jednoho kusu tesaným“. Rádi na něj vzpomínáme.

Alena Nagyová

ZE STARŠOVSTVA

Brno I

Březnová schůze staršovstva se konala v pondělí 6. 3. 2017. Obvyklé agendě předcházelo jednání otevřené veřejnosti, při němž jsme se věnovali zprávám o životě sboru a při němž se také představili kandidáti do staršovstva. Řádná schůze staršovstva pak projednala přípravu výročního sborového shromáždění (26. 3.) i nadcházející sborový program a připravované služebnosti. Sešla se stavební i hospodářská komise. Stavební povolení pro stavbu fary na Pellicově ul. nabylo právní moci a bude následovat výběr stavební firmy. Slib nově zvoleného staršovstva bude 23. 4. 2017 v Červeném kostele.

Jana Hofmanová

Brno II

Staršovstvo se zabývalo otázkou slavení večere Páně v našem sboru, jejím významem pro sborové společenství a návrhy na častější slavení této svátosti. Vyslechlo zprávu sestry Z. Vaňáskové o hospodaření sboru za minulý rok. Staršovstvo se dále zabývalo přípravou výročního sborového shromáždění (26. 3.) a průběhem pašijních a velikonočních služeb Božích. Vzalo na vědomí informaci o přípravách stavebních akcí pro tento rok (úpravy na farní zahradě, rekonstrukce zadních sálů a kuchyňky) a iniciativě bratra J. Pikny na sestavení pěveckého tělesa z řad mladších členů sboru.

Martin Horák

Brno-Židenice

Staršovstvo se věnovalo podnětům z debaty při dvou pátečních setkáních sboru na téma „Společně o bohoslužbách“. Na základě toho staršovstvo souhlasí, aby do každých bohoslužeb bylo od postní doby po kázání zařazeno vyznání vin. Po čase uspořádáme další setkání na toto téma.

Sbor pečuje o hrob sestry Ludvíkové, která před lety věnovala své úspory na varhany v kostele. Staršovstvo poděkovalo manželům Hořicovým, kteří hrob upravili.

Staršovstvo na své schůzi také schválilo evidenční dotazník, výkaz hospodaření za uplynulý rok a připravilo náležitosti pro sborové shromáždění. Zabývalo se návrhem programu ve sboru pro nadcházející měsíce. Je třeba začít s přípravou velikonočního sborového dopisu, který bychom letos ve větší míře chtěli rozeslat e-mailem.

Staršovstvo se po diskusi rozhodlo vyhlásit letos ve sboru postní sbírku pro občanské sdružení Namasté Nepál, které se věnuje rozvojové, humanitární, vzdělávací a kulturní podpoře lidí v Nepálu, zejména výstavbě škol v nejchudších oblastech země.

Radka Včelná

TÝDEN VE SBORU

Brno I

Po – Pá 9-12, St 15-17

Pondělí:

18:30 staršovstvo (10.4.)

Úterý:

15:00 DD Věstonická

16:30 dětský klub Ovečky

16:30 biblická hodina pro děti

19:00 příprava NŠ

19:00 modlitební setkání

Středa:

13:00 Diakonie, Hrnčířská (5., 19.4.)

15:00 kavárnička

18:00 mládež

18:00 kurz Beta

Čtvrtek:

9:30 klub otevřených dveří (6., 20.4.)

17:00 biblická hodina

Pátek:

18:30 pěvecký sbor

Neděle:

10:00 nedělní škola pro děti

Brno II

Po – Pá 8:30-11:30

Pondělí:

18:30 staršovstvo (10.4.)

Úterý:

8:30 Dvojka – dětský klub

17:00 b.h.Tišnov (4., 18.4.)

19:00 setkání stř. generace

Středa:

13:00 Diakonie, Hrnčířská (12., 26.4.)

14:00 biblické čtení DD Kociánka (5., 19.4.)

18:00 biblická hodina

19:00 mládež I.

Čtvrtek:

9:30 Křesť. služba (27.4.)

9:30 Mateřský klub (27.4.)

14:30 Café (6., 20.4.)

16:00 vyučování dětí, konfirm. příprava

17:30 mládež II.

Pátek:

8:30 Dvojka – dětský klub

Sobota:

9:30 DD Kociánka (1., 15., 29.4.)

Neděle:

9:00 nedělní škola

10:00 setk. v Blah. domě

Brno – Husovice

Pondělí:

18:15 konfirmandi

Čtvrtek:

17:15 mládež

19:00 biblická hodina

20:00 staršovstvo (6.4.)

Pátek:

15:30 děti

Neděle:

9:00 nedělní škola

18:00 Desert (9.4.)

Brno – Židenice

Pondělí:

13:30 bibl.hod.pro děti

Blansko

14:30 konfirmandi Blansko (obojí 3., 24.4.)

18:30 staršovstvo (3.4.)

19:00 bibl.hod.Blansko (10., 24.4.)

20:00 příprava NŠ (17.4.)

Úterý:

15:15 biblic. hodina pro děti

16:30 konfirmační příprava

18:00 modliteb. setkání 3.4.

19:00 Modlitby a zpěvy z Taizé 10.4.

19:19 DŽES (kromě 10.4.)

Středa:

17:30 mládež

19:00 biblická hodina

Pátek

18:30 setkání sboru (24.4.)

19:00 střední generace (7.4.)

Neděle:

9:10 nedělní škola

10:00 setkání u kávy a čaje

18:30 pěv. sbor ChraPoT

	Brno I	Brno II	Brno - Husovice	Brno - Židenice
2.4.	5. neděle postní BK Jaroslav Vítek ČK Jaroslav Vítek Rch Jiří Šimsa ČK 19:30 Jiří Gruber <i>nešpory</i>	BD Saša Jacobea Tiš Martin Horák	Hu Matouš Pleva ČK 19:30 Jiří Gruber, <i>nešpory</i>	Žd Radka Včelná, VP Bl Radka Včelná, VP
9.4.	neděle Květná BK Jana Hofmanová ČK Jana Hofmanová	BD Martin Horák Tiš Saša Jacobea	Hu Štěpán Hájek	Žd Radka Včelná Bl Jan Aszonyi
13.4.	Zelený čtvrtek ČK 19:00 Jana Hofmanová a Jiří Gruber, VP	BD 19:00 Saša Jacobea a Martin Horák, VP		Žd 18:00 Radka Včelná <i>čtení pašijí, VP</i>
14.4.	Velký pátek BK Jiří Gruber, VP ČK Jiří Gruber, VP Rch Jiří Gruber	BD Martin Horák, VP Tiš Saša Jacobea, VP	Hu Štěpán Hájek, VP	Žd Radka Včelná, VP
15.4.	Bílá sobota	BD 20:00 Martin Horák		
16.4.	Neděle velikonoční BK Jana Hofmanová, VP ČK Jana Hofmanová, VP Rch Jana Hofmanová, VP	BD Saša Jacobea, VP Kuř Martin Horák, VP Tiš Martin Horák, VP	Hu Štěpán Hájek, VP	Žd Radka Včelná, VP Bl Radka Včelná, VP
17.4.	Pondělí velikonoční BK 9:00 Jaroslav Vítek			
23.4.	neděle Quasi modo geniti ČK Jana Hofmanová, <i>slib staršovstva,</i> <i>Cantate Domino</i>	BD Martin Horák, <i>křest</i> Tiš Saša Jacobea BD 18:00 Saša Jacobea, <i>nešpor</i>	Hu Štěpán Hájek	Žd Radka Včelná Bl Radka Včelná
30.4.	neděle Misericordias Domini BK Jiří Gruber ČK Jiří Gruber	BD Martin Horák Tiš Martin Horák	Hu Štěpán Hájek	Žd Radka Včelná Bl Radka Včelná
	BK: Betlémský kostel v 8:30 ČK: Červený kostel v 10:00 Opl: sál Opletalova 10:00 Rch: Rychmanov v 14:15	BD: Blahoslavův dům v 9:00 Tiš: Tišnov v 10:30 Kuř: Kuřim v 9:00	Hu: Netušilova 26 v 9:00 Ma: Maloměřice, Borky 7 DDS v 10:30	Žd: Židenice v 9:00 Bl: Blansko v 14:00